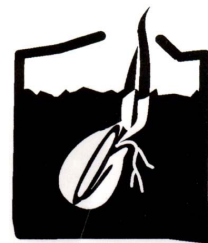

4. postna nedelja C

*Iskál sem Gospoda in me je uslišal,
vseh mojih strahov me je rešil. (Ps 34,5)*

Prvo berilo

Józuetova knjiga 5,9-12

Tiste dni je Gospod rekel Józuetu: "Danes sem z vas izbrisal egiptovsko sramoto." Zato se ta kraj imenuje Gilgál do tega dne. Izraelovi sinovi so šotorili v Gilgálu in štirinajsti dan prvega meseca zvečer obhajali pasho na jerihonski planjavi. Na dan po pashi pa so še istega dne že jedli od pridelkov dežele: nekvašeni kruh in praženo zrnje. Naslednji dan je mana prenehala, ker so že jedli od pridelkov dežele. Izraelovim sinovom mana ni bila več dana in tisto leto so se hranili s pridelki kánaanske dežele.

Drugo berilo

2 Korinčanom 5,17-21

Bratje in sestre, če je torej kdo v Kristusu, je nova stvaritev. Staro je minilo. Glejte, nastalo je novo. Vse je od Boga, ki nas je po Kristusu spravil s seboj, nam pa nalóžil službo sprave. Bog je namreč v Kristusu spravil svet s seboj, tako da ljudem ni zaračunal njihovih prestopkov, nam pa je zaupal besedo sprave. V Kristusovem imenu smo torej poslani, kakor če bi Bog opominjal po nas; v Kristusovem imenu vas prosimo, spravite se z Bogom. Iz njega, ki ni poznal greha, je za nas naredil greh, da bi mi postali Božja pravičnost v njem.

Tisti čas so se Jezusu približevali vsi cestinarji in grešniki, da bi ga poslušali. Farizeji in pismouki pa so godrnjali in govorili: "Ta sprejema grešnike in jé z njimi." Tedaj jim je povedal tole priliko: "Neki človek je imel dva sina. Mlajši med njima je rekel očetu: 'Oče, daj mi delež premoženja, ki mi pripada!' In razdelil jima je imetje.

Čez nekaj dni je mlajši sin spravil vse stvari skupaj in odpotoval v daljno deželo. Tam je z razuzdanim življenjem pognal svoje premoženje. Ko je vse zapravil, je v tisti deželi nastala huda lakota in začel je trpeti pomanjkanje. Šel je in se pridružil nekemu meščanu tiste dežele, ki ga je poslal na svoje posestvo past svinje. Želel se je nasititi z rožiči, ki so jih jedle svinje, pa mu jih nihče ni dal. Šel je vase in dejal: 'Koliko najemnikov mojega očeta ima kruha v obilju, jaz pa tukaj umiram od lakote. Vstal bom in šel k očetu in mu rekel: Oče, grešil sem zoper nebo in pred teboj. Nisem več vreden, da bi se imenoval tvoj sin. Vzemi me za enega od svojih najemnikov.'

In vstal je ter šel k očetu. Ko je bil še daleč, ga je oče zagledal in se ga usmilil; pritekkel je, ga objel in poljubil. Sin mu je rekel: 'Oče, grešil sem zoper nebo in pred teboj. Nisem več vreden, da bi se imenoval tvoj sin.' Oče pa je naročil svojim služabnikom: 'Brž prinesite najboljšo oblačilo in ga oblecite! Dajte mu prstan na roko in sandale na noge! Pripeljite pitano tele in ga zakôljite ter jejmo ga, se veselimo! Ta moj sin je bil namreč mrtev in je oživel; bil je izgubljen in je najden.' In začeli so se veseliti.

Njegov starejši sin pa je bil na polju. Ko se je domov grede približal hiši, je zaslišal godbo in ples. Poklical je enega izmed služabnikov in ga vprašal: 'Kaj pa to pomeni?' Ta mu je rekel: 'Tvoj brat je prišel in oče je zaklal pitano tele, ker se mu je zdrav vrnil.' Razjézil se je in ni hôtél vstopiti. Njegov oče je prišel ven in mu prigovarjal. On pa je očetu odgovóril: 'Glej, toliko let ti slušim in nikoli nisem prestopil tvojega ukaza, pa mi še nikoli nisi dal kozliča, da bi se poveselil s svojimi prijatelji. Ko pa je prišel ta tvoj sin, ki je z vlačugami potratil tvoje premoženje, si mu zaklal pitano tele.' On pa je rekel: 'Otrok, ti si vedno pri meni in vse, kar je moje, je tvoje. Vzradostiti in poveseliti pa se je bilo treba, ker je bil ta, tvoj brat, mrtev in je oživel, ker je bil izgubljen in je najden.'"